

[Ejsing.]

lig Nul, bl. a. fordi Folketinget ikke levner os Tid til at se nærmere paa Finansloven. Jeg synes ikke, det skulde være nødvendigt at hale Tiden saa længe ud for at bevise Folketingets Fortrinsret overfor Landstinget. Vi indrømmer, at Folketinget har denne Fortrinsret, men vi hævder, at Landstinget ogsaa har en vis Ret, saavel reelt som formelt. Det er ikke længe siden, at Landstinget tog forskellige Bestemmelser, der tilsigtede en Forandring af Forsvarslovene, ud af Finanslovsforslaget, saaledes som det var forelagt for os. I Aar har man forsøgt en lignende Lovgivning paa Finansloven i Folketinget, men de paa-gældende Ændringsforslag blev stemt ned i Tinget. Hvorfor man i øvrigt er saa ivrig efter at søge netop Forsvarsvæsenet forandret ad den Vej, staar mig ikke ganske klart.

Ser man paa Finanslovsforslaget, som det blev forelagt, og som det nu foreligger for os, er Forskellen jo ikke stor, og der har ikke været større Dissens mellem de forskellige Partier om Ændringsforslagene, naar jeg altsaa bortser fra Uenigheden om Forsvarsbevillingerne. Der er en Forskel paa 6 Mill. Kr., tror jeg, paa Skatter og Afgifter; det kan neppe forundre meget, som Befolkningens vigende Skatteevne har udviklet sig. Derimod svigter de indirekte Skatter ikke, og Forbruget maa saaledes have holdt sig temmelig godt trods de daarlige Tider. Stempel- og Gebyrafgifterne er blevet nedsat, men i Stedet har man forhøjet Cigaretafgiften med ca. 2 Mill. Kr. Udgiftsbudgetterne er heller ikke forandret synderligt; derimod er der Forandringer sammenlignet med i Fjor, hvad den højtærede Finansminister nærmere paapegede.

Det, som præger denne Finanslov, er jo de Nedskæringslove, der blev vedtaget i Fjor, Love, som jeg anser for baade nødvendige og forsvarlige. Det var selvfølgelig ikke noget behageligt Arbejde, hverken for Ministeriet eller for de Partier, der har støttet Ministeriet, at gaa til Nedskæringer, fordi det altid kniber at gøre Folk begribeligt, at de maa have mindre Indtægter. Saa meget mere glædeligt synes jeg, det er, at man dog fra mange Sider møder en Forstaaelse af Nødvendigheden af disse Nedskæringer. Det er blevet nævnt af og til, at Nedskæringsforslagene var nødven-

dige, fordi de sociale Love blev misbrugt. Der kan neppe være Tvivl om, at der er sket adskillig Misbrug. Naar man f. Eks. hører, at Medlemmer af Sygekasser er 3—4 Gange saa meget syge som Folk, der ikke er Medlemmer af Sygekasser, ser det lidt mærkeligt ud, og det maa vel kunne betegnes som Misbrug. Den Nedsættelse, der fandt Sted paa Sygekasselovgivningen, er jo saa nogenlunde forsvundet for Medlemmernes Vedkommende, idet der ved de Forhandlinger, som har fundet Sted med Lægerne, er sket en Nedsættelse af deres Honorarer, ligesom ogsaa den højtærede Sundhedsminister ved Forhandlinger med Apotekerne har faaet Apotekerpriserne nedsat. Jeg mener, at vi skylder den højtærede Sundhedsminister en Tak for det Arbejde, han paa det Omraade har gjort for at bringe Forholdene ind i en bedre Gænge. Men med Hensyn til Lægerne er der maaske nok endnu et og andet at rette. Jeg synes, de har faaet en alt for stor og dominerende Indflydelse paa hele vor sociale Lovgivning, idet man jo skal til dem om alle mulige Erklæringer vedrørende Spørgsmaal af den Art. Det vilde maaske være heldigere, om man havde Læger, der ikke forenede privat Virksomhed med den Bestilling at skrive Attester, afgive Erklæringer og foretage Undersøgelser, men det lader sig vel neppe gennemføre. Lægerne har desuden meget stive Fagforeningsregler, saaledes at Taksterne undertiden efter vore Begreber er blevet vel høje.

Det Arbejde, der blev gjort i Fjor, har ogsaa virket ud over det Omraade, Finansloven vedrører, nemlig ude i Kommunerne, og Resultaterne vil, som nævnt af den højtærede Finansminister, tiltage yderligere i den kommende Tid. Vi ser da ogsaa Kommuner, der først har sat sig mod en Reduktion af Lønningerne, lidt efter lidt følge efter; det tyder paa, at de indser Berettigelsen af de skete Nedsættelser.

Med den stærke Stigning, der har været i vore Udgifter, har det været ret besværligt at faa Balance paa Budgettet. Saa meget glædeligere er det, at Balancen nu synes naaet. Men der er een Ting, som er vokset stærkt, det er Gælden, og vi skal, som alle ved, endda videre ad Laanevejen. En Mængde Laan forfalder til Udbetaling i Løbet af 7—8 Aar, vistnok 300 Millioner, og der er vist ikke Udsigt til, at saa stort et